Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-250
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 4 september 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 20 maart 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft een klacht ingediend tegen de opstalverzekeraar van haar buurman. De Commissie komt tot het oordeel dat de klacht niet door haar behandeld kan worden en verwijst daarvoor naar haar eerdere uitspraken.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie van Consument (de repliek).

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft op 21 november 2018 haar buurman aansprakelijk gesteld voor schade die aan haar woning is ontstaan. Die schade bestaat uit scheuren in de scheidingsmuren van de woning en een verzakking van de voorgevel.

2.2 Consument heeft vervolgens op 12 december 2018 de Verzekeraar van haar buurman aansprakelijk gesteld. Consument heeft aangegeven dat de schade veroorzaakt is door de extra woonlaag die eind jaren ’90 op het huis van haar buurman is geplaatst, en/of door de verbouwing die in 2007 heeft plaatsgevonden, waarbij de badkamer van haar buurman is verbouwd en in de woning is verplaatst.

Verzekeraar heeft vervolgens een schade-expert de opdracht gegeven om de schadeoorzaak te onderzoeken. De expert heeft op basis van zijn bevindingen aangegeven dat er vereiste causale verband tussen de schade en de gestelde oorzaak volgens hem niet aangetoond is.

2.3 Consument heeft haar klacht bij Kifid ingediend. In het kader van die klachtprocedure heeft Verzekeraar een tweede expert ingeschakeld. Die expert heeft geconcludeerd dat niet aannemelijk is dat de schade is veroorzaakt door een in een ver verleden uitgevoerde dakopbouw of door de verplaatsing van de badkamer. Hij heeft gesteld dat de scheurvorming in en verzakking van de woning van Consument het gevolg is van dalingen van de grondwaterstand.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert een voorlopig schadebedrag van € 35.000,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat Verzekeraar ten onrechte de aansprakelijkheid van de hand heeft gewezen.

Daarvoor is relevant het volgende:

3.2.1. Volgens Consument is de opbouw in 1999 op het naastgelegen huis geplaatst en heeft de buurman in 2007 de badkamer niet alleen verplaatst maar ook vergroot. De buurman heeft na de aansprakelijkstelling aangegeven dat er al in 2007 scheuren in zijn huis te zien waren in de muur die aan het huis van Consument grenst. Ook heeft de buurman aangegeven dat hij in 2007 zijn aannemer heeft gevraagd of het uitbouwen en verplaatsen van de badkamer wel mogelijk was, omdat er aan de grensmuur scheuren te zien waren;

3.2.2. Consument is er door haar buurman op 1 november 2018 op gewezen dat er nieuwe scheurvorming (had) plaatsvond(en) en dat de bestaande scheuren verergerden;

3.2.3. Consument heeft aangegeven dat de gewichtstoename, veroorzaakt door het plaatsen van de opbouw en de verbouwing en uitbreiding van de badkamer, zeer waarschijnlijk al langer haar werk heeft gedaan. Daarmee is aannemelijk dat de schade is ontstaan door de opbouw en/of de verbouwing;

3.2.4. In ieder geval kan niet de stelling van de schade-expert worden gevolgd, die aangeeft dat de schade het gevolg is van een daling van de grondwaterstand in 2018, vanwege de extreem droge zomer van dat jaar.

Daartoe heeft Consument ook een beroep gedaan op een artikel uit de Volkskrant, waarin door een expert is aangegeven dat voor dergelijke conclusies op zijn minst nodig is dat de grondwaterstanden daadwerkelijk met elkaar vergeleken zijn. Daarvan is in dit geval geen sprake.

Verweer van Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Behandelbaarheid

4.1 De Commissie merkt op dat zij ambtshalve een oordeel dient uit te spreken over de behandelbaarheid van de onderhavige klacht. Zij is van oordeel dat zij de klacht niet inhoudelijk kan behandelen. De reden daarvoor is de volgende.

4.2 Van belang is dat de Commissie, als bestendige lijn en in overeenstemming met haar reglement altijd oordeelt dat een klacht niet-behandelbaar is wanneer deze is ingediend door iemand die zelf geen afnemer is van een product of dienst van de financieel dienstverlener tegen wie de klachtprocedure is ingesteld. Deze uitleg van het reglement – voor behandelbaarheid is vereist dat de klager zelf een product of dienst van zijn wederpartij in de procedure heeft afgenomen – is onder meer te lezen in de uitspraken met nummers 2019-677, 2018-162, 2018-338, 2018-370, 2018-510, 2018-666, 2018-731 en 2018-748), zodat inmiddels sprake is van vaste rechtspraak.

4.3 Het overwogene in 4.2 brengt mee dat de klacht van Consument niet-behandelbaar is. Immers, ook in deze zaak is de indiener van de klacht zelf geen afnemer van een product of dienst van de partij tegen wie de klacht zich richt.

Inhoudelijke beoordeling

4.4 Vanwege de tijd die beide partijen aan de zaak hebben besteed, wil de Commissie in dit geval toch haar inhoudelijke overwegingen met partijen delen. Dit laat het eindoordeel dat sprake is van een onbehandelbare klacht onverlet.

4.5 De Commissie merkt op dat de zaak in essentie draait om de vraag of kan worden vastgesteld dat de Verzekeraar ten onrechte de aansprakelijkheid heeft afgewezen. Verzekeraar heeft die aansprakelijkheid alleen dan ten onrechte afgewezen als vast komt te staan dat de schade voor rekening en risico komt van de buurman van Consument.

Om juridisch tot die conclusie te komen zal op zijn minst aannemelijk moeten worden gemaakt dat de opbouw en/of verbouwing van het huis hebben geleid tot de schade.

4.6 Het bewijs dat de scheurvorming en verzakking veroorzaakt is vanwege de ophoging of de verbouwing dient door Consument geleverd te worden (zie daarvoor artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering). Het gaat er dus niet om dat de Verzekeraar aantoont waardoor de schade is ontstaan. Belangrijkste punt is dat Consument bewijs dient te leveren voor de door haar gestelde toedracht. Naar het oordeel van de Commissie is die toedracht van de schade onvoldoende komen vast staan. Consument heeft onvoldoende bewijs geleverd voor de door haar gestelde oorzaak van de schade. De reden daarvoor is de volgende.

4.7 De opbouw van het huis van de buurman en de verbouwing en uitbouw van de badkamer hebben beide geruime tijd geleden plaatsgevonden, volgens Consument in 1999 respectievelijk 2007. Weliswaar heeft zij gesteld dat de scheurvorming in de loop der jaren is toegenomen en is verergerd. Zij heeft niet onderbouwd dat daarvan ook vóór 2018 sprake is geweest. De in het kader van de procedure bij de Commissie door Verzekeraar ingeschakelde expert heeft aangegeven dat, indien de gewichtstoename en verplaatsing de oorzaak van de verzakking zouden zijn, deze problematiek zich al vele jaren eerder had moeten openbaren. De Commissie volgt die stelling. Immers is de omstandigheid dat de scheurvorming vanaf 2018 toeneemt geen indicatie voor het oorzakelijk verband tussen de schade en de opbouw en/of verbouwing. Eerder biedt zij aanknopingspunten voor de conclusie dat dit oorzakelijke verband niet voorhanden is, maar dat een andere oorzaak verantwoordelijk is voor de verzakking en de verergering van de scheurvorming. Die expert heeft in dat verband aangegeven welke andere oorzaak ten grondslag kan liggen aan het ontstaan van de schade. Consument heeft uitgebreid aangegeven waarom die alternatieven niet zouden overtuigen, maar heeft nagelaten aannemelijk te maken waarom de scheurvorming vanaf 2018 verergert *vanwege* verbouwingen die meer dan 10 jaar eerder hebben plaatsgevonden. Omdat dit bewijs ontbreekt, zou de klacht, wanneer deze behandelbaar zou zijn, worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie stelt vast dat Kifid de klacht niet kan behandelen.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.